

بسمه تعالی

«قواعد میانجی‌گری»
مرکز داوری اتاق بازرگانی ایران

آموزش و تحقیقات مرکز داوری اتاق بازرگانی ایران

ویرایش ۵

ماده ۱

مقررات مقدماتی و تعاریف

- ۱- کلیه اشخاصی که اهلیت قانونی دارند می توانند اختلافات خود را اعم از داخلی و یا بین المللی طبق مقررات این قواعد به میانجی‌گری مرکز داوری اتاق ایران ارجاع کنند.
- ۲- در صورت تراضی طرفین اختلاف بر ارجاع موضوع به میانجی‌گری مرکز داوری اتاق بازرگانی (مرکز)، رسیدگی مطابق این قواعد صورت می‌گیرد. ارجاع موضوع اختلاف به میانجی‌گری مرکز، به منزله‌ی قبول این قواعد توسط طرفین اختلاف است.
- ۳- میانجی‌گری یکی از روش‌های حل و فصل اختلافات است که به موجب آن شخص ثالث بیطرفی (میانجی)، طرف‌ها را در حل و فصل اختلافشان یاری و مساعدت نموده و میانجی‌گری را اداره می‌کند.
- ۴- مراجعه به مرکز داوری جهت استفاده از خدمات آن برای حل و فصل اختلافات از طریق میانجی‌گری، مستلزم پرداخت هزینه‌های مربوطه مطابق با ماده ۶ این قواعد می‌باشد.
- ۵- جریانی که مطابق این قواعد با شروع میانجی‌گری آغاز و با خاتمه آن پایان می‌پذیرد "فرآیند میانجی‌گری" نامیده می‌شود.
- ۶- در میانجی‌گرهای بین المللی طرفین اختلاف می‌توانند در خصوص قواعد حقوقی حاکم بر جریان رسیدگی توافق کنند و میانجی مکلف است قواعد منتخب طرفین را رعایت کند. در صورتی که طرفین قواعد حقوقی حاکم را انتخاب نکرده باشند میانجی طبق قواعد حل تعارضی که خود مناسب تشخیص دهد، اقدام و رسیدگی خواهد نمود.
- ۷- طرفین می‌توانند بر تغییر بخشی از مقررات این قواعد و تطبیق آن با اوضاع احوال مورد اختلاف توافق نمایند. پس از نصب یا تایید میانجی هرگونه توافق بر تغییر و تطبیق این مقررات مشروط به موافقت میانجی خواهد بود. طرفین باید نسخه‌ای از توافقنامه مذکور را جهت تأیید به دبیرخانه مرکز ارسال نمایند. مرکز می‌تواند در صورت تشخیص مغایرت این تغییرات با اصول کلی یا روح قواعد یا روبه غیر قابل تغییر مرکز از شروع یا ادامه رسیدگی خودداری نماید.
- ۸- در مواردی که موضوع برای میانجی‌گری به مرکز ارجاع می‌شد، مرکز موظف است پس از شروع فرآیند میانجی‌گری براساس بند ۲ ماده ۵ این قواعد، در اسرع وقت نسبت به تعیین میانجی اقدام نماید.
- ۹- پس از تسلیم درخواست میانجی‌گری به مرکز، مرکز شخصی را به عنوان میانجی نصب خواهد کرد مگر اینکه طرفین با توافق، شخص میانجی را تعیین و معرفی کنند.
- ۱۰- در کلیه مواردی که طرفین به میانجی‌گری هر یک از اتاق‌های بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی در هر یک از استان‌ها یا اتاق‌های مشترک تراضی کرده باشند، انجام میانجی‌گری بر عهده مرکز داوری اتاق ایران است و مطابق این مقررات انجام می‌شود. در صورت لزوم مرکز می‌تواند میانجی‌گری را به اتاق استان ذیربط واگذار کند که تحت نظر مرکز انجام دهد. در هر حال میانجی‌گری تابع این مقررات است.

ماده ۲

شروع میانجی‌گری

۱- طرفین می‌توانند قبل یا بعد از بروز اختلاف، حل و فصل آن را به میانجی‌گری توسط مرکز داوری اتاق بازرگانی ایران (مرکز) و مطابق این قواعد میانجی‌گری ارجاع نمایند. طرف یا طرفین متقاضی رسیدگی میانجی‌گری موظف هستند درخواست کتبی خود را (درخواست) مطابق این قواعد تکمیل و به دبیرخانه‌ی مرکز ارائه نمایند. درخواست میانجی‌گری باید مشتمل بر موارد زیر باشد:

الف: اسامی و نشانی طرفین از قبیل، شماره تماس، نامبر، ایمیل و هرگونه جزئیات مربوط به امکان برقراری تماس با طرفین اختلاف و نمایندگان آنها و نیز مشخصات و نشانی اشخاصی که طرفین قصد دارند از آنان برای حضور در جریان رسیدگی دعوت بعمل آورند؛

ب: توضیح درباره اختلاف و تعیین خواسته؛

پ: تصویر توافقنامه‌ی کتبی که درخواست میانجی‌گری بر مبنای آن صورت گرفته است؛

ت: تعیین و معرفی میانجی مرضی الطرفین و در نبود آن، هرگونه توافق طرفین اختلاف در مورد ویژگی‌های میانجی که توسط مرکز انتخاب می‌شود و همچنین هرگونه توافق دیگری درباره نحوه‌ی تعیین میانجی؛

ث: هرگونه توافق در خصوص مواعد زمانی رسیدگی میانجی‌گری، زبان میانجی‌گری و در صورت لزوم محل انجام میانجی‌گری و در نبود چنین توافقی، هرگونه پیشنهادی در باره با این موارد؛

۲- طرف/طرفین اختلاف موظفند در هنگام ثبت درخواست، هزینه‌های ثبت آن را مطابق با جدول هزینه‌ها در پیوست این قواعد پردازند در غیر اینصورت، درخواست ثبت نشده و یا در صورت ثبت، اثری بر آن مترتب نخواهد بود.

۳- در صورت ارجاع اختلاف به میانجی‌گری مرکز، کلیه‌ی اوراق توسط دبیرخانه‌ی مرکز ابلاغ و پیگیری می‌شود مگر اینکه طرفین طریق دیگری برای ابلاغ اوراق تعیین کرده باشند.

۴- در صورت توافق طرفین بر ارجاع اختلاف به این قواعد، تاریخ دریافت درخواست و هزینه‌های ثبت آن توسط مرکز، تاریخ شروع رسیدگی محسوب می‌شود مگر اینکه طرفین اختلاف در خصوص شروع مهلت رسیدگی به نحو دیگری توافق کرده باشند.

ماده ۳

شروع میانجی‌گری در صورت عدم توافق قبلی بر ارجاع اختلاف به این قواعد

۱- در صورت فقدان توافقی مبنی بر ارجاع اختلاف به قواعد میانجی‌گری مرکز و مطابق این قواعد، متقاضی میانجی‌گری می‌تواند درخواست کتبی خود را به مرکز تسلیم کند. درخواست باید شامل اطلاعات مذکور در ماده (۱) بند الف - ث باشد. مرکز به محض دریافت درخواست مذکور، طرفین اختلاف را از وجود چنین پیشنهادی آگاه می‌نماید و مدت معقولی را برای اظهار نظر طرف مقابل در قبول پیشنهاد تعیین می‌کند. در صورتیکه طرف مقابل با پیشنهاد متقاضی مبنی بر میانجی‌گری توسط مرکز موافقت کند، به موضوع مطابق این قواعد رسیدگی خواهد شد.

۲- متقاضی میانجی‌گری موظف به پرداخت هزینه ثبت درخواست مطابق با جدول هزینه‌ها در پیوست این قواعد است در غیر این صورت مرکز تکلیفی برای اقدام یا شروع رسیدگی ندارد.

۳- در صورت توافق طرفین بر ارجاع حل و فصل اختلافات خود به قواعد میانجی‌گری، رسیدگی از تاریخی آغاز می‌شود که مرکز تاییدیه‌ای کتبی دال بر حصول این توافق را برای طرفین ارسال کند.

۴- در صورتی که طرفین ظرف مدت ۱۰ روز از تاریخ وصول درخواست و یا ظرف مدتی که توسط مرکز تعیین شده است، در خصوص ارجاع اختلافات خود به قواعد میانجی‌گری مرکز به توافق نرسند و یا در صورتی که طرف مقابل پاسخی به دبیرخانه مرکز ندهد، رسیدگی منتفی می‌شود. دبیرخانه موظف است این موضوع را کتبا به اطلاع طرفین برساند.

ماده ی ۴

مکان و زبان میانجی‌گری

۱- در صورتی که در خصوص محل انجام میانجی‌گری توافقی بین طرفین وجود نداشته باشد، مرکز مکان ملاقات‌های حضوری بین طرفین و میانجی را تعیین می‌نماید. پس از نصب و یا تایید میانجی، در صورت لزوم تعیین مکان به وسیله وی و با هماهنگی مرکز انجام خواهد شد.

۲- در صورتیکه در خصوص زبان میانجی‌گری توافقی بین طرفین وجود نداشته باشد، مرکز مستقیماً زبان مورد استفاده در میانجی‌گری را تعیین می‌نماید. پس از نصب یا تایید میانجی، در صورت لزوم میانجی زبان را تعیین می‌کند.

ماده ی ۵

نصب میانجی

- ۱- طرفین می‌توانند مشترکاً یک میانجی انتخاب و جهت تایید، وی را به مرکز معرفی کنند.
- ۲- در صورتیکه طرفین در خصوص انتخاب میانجی مشترک ظرف مهلت مقرر توافق نرسند، و نیز در صورتی که از مرکز درخواست کنند میانجی را نصب کند، مرکز می‌تواند پس از مشورت با طرفین، میانجی را منصوب کرده و یا لیستی از میانجی‌های پیشنهادی را در اختیار آنان قرار دهد. طرفین اختلاف می‌توانند از لیست ارائه شده، مشترکاً یک میانجی را انتخاب نموده و ظرف مدتی که مرکز تعیین کرده، برای تایید به مرکز معرفی کنند در غیر اینصورت، مرکز میانجی را منصوب خواهد کرد.
- ۳- در موارد انتخاب و تعیین میانجی توسط طرفین یا مرکز همواره باید از بین فهرست اشخاص معتمد مرکز انجام شود، مع‌ذک، طرفین می‌توانند، میانجی مورد نظر خود از خارج از فهرست مرکز انتخاب نمایند، مشروط به اینکه شخص منتخب واجد شرایط لازم باشد و نام او به عنوان میانجی معتمد مرکز به تصویب هیأت مدیره مرکز برسد.
- ۴- در موارد نصب میانجی توسط مرکز، نصب و تأیید میانجی بر عهده ی دبیرکل مرکز خواهد بود. مرکز موظف است حداکثر تلاش خود را برای نصب میانجی دارای خصوصیات مورد توافق طرفین، بکارگیرد.
- ۵- میانجی موظف است همزمان با قبول میانجی‌گری، اعلامیه ای مبنی بر قبول میانجی‌گری، در دسترس بودن، بیطرفی و استقلال خود را امضا و به دبیرخانه مرکز تسلیم کند. همچنین موظف است کتبا مرکز را از شرایطی که ممکن است استقلال و

بیطرفی وی را در معرض تردید طرفین قرار دهد، آگاه نماید. مرکز اطلاعات مذکور را در اختیار طرفین قرار داده و مهلتی نیز جهت اظهارنظر آنها در این خصوص تعیین می‌کند.

۶- مرکز ضمن تایید یا نصب میانجی، موظف است خصوصیات و ویژگی های وی از قبیل ملیت، مهارت های زبانی، خصوصیات حرفه ای، تجربه، امکان دسترسی به میانجی و توانایی وی در اداره میانجی‌گری مطابق قواعد را بررسی کند. در صورتی که هر یک از طرفین ایراد موجهی به میانجی منصوب مرکز داشته باشد، می تواند ظرف مهلت مقرر از سوی مرکز دلایل اعتراض خود را کتبا به اطلاع مرکز و سایر اطراف اختلاف و میانجی برساند. مرکز پس از بررسی دلایل اعتراض و در صورت ضرورت میانجی دیگری نصب خواهد کرد.

ماده ی ۶

اداره ی جریان میانجی‌گری

۱- میانجی و طرفین اختلاف موظفند حداکثر ظرف ۵ روز کاری در خصوص نحوه انجام میانجی‌گری مذاکره و هماهنگی نمایند.
۲- در فرایند میانجی‌گری، اصل بر گفتگوی میان طرفین و تلاش آنها برای تبادل نظر و رسیدن به توافق است. میانجی وظیفه مدیریت این فرایند و تسهیل آن را بر عهده دارد.

۳- در صورتیکه پس از پایان بحث و مذاکره در مورد روش کار توافقی حاصل نشود، میانجی فوراً نحوه ی رسیدگی به اختلاف را تعیین و به موجب اطلاعیه کتبی به اطلاع طرفین می رساند. مکاتبه میانجی در این خصوص با هر یک از طرفین از طریق مرکز به اطلاع طرف دیگر خواهد رسید.

۴- میانجی تنها در خصوص موضوع مورد نظر طرفین میانجی‌گری کرده و موظف به رعایت عدالت، بیطرفی و استقلال در برابر طرفین است. میانجی مکلف است بر اساس اظهارات و مستندات طرفین، برای حل و فصل موضوع تلاش لازم را بعمل آورد.

۵- در صورتی که در زمان تسلیم درخواست میانجی‌گری مطابق ماده ۲ (۱) الف) این قواعد، امکان معرفی اشخاص مطلع یا سایر اشخاص مورد نظر طرفین جهت شرکت در جلسه ی میانجی‌گری وجود نداشته باشد، طرفین می‌توانند در جلسه ی میانجی‌گری تعداد و مشخصات این قبیل اشخاص را تعیین و به میانجی و طرف مقابل اعلام نمایند.

۶- طرفین با توافق بر ارجاع اختلافات خود به این قواعد، حداقل تا زمان وصول اطلاعیه از سوی میانجی و یا ختم زود هنگام رسیدگی مطابق ماده (۱) ۷، موافقت خود را برای شرکت در جلسات میانجی‌گری اعلام می کنند.

۷- در طول جریان رسیدگی طرفین موظف به رفتار توأم با حسن نیت هستند.

۸- هر یک از طرفین می تواند جهت شرکت در جلسات میانجی‌گری نماینده ای تعیین و به مرکز معرفی نمایند. در اینصورت حدود اختیارات نماینده نیز باید مشخص شود.

۹- رسیدگی میانجی‌گری می تواند بصورت آنلاین و با بهره گیری از شیوه های نوین ارتباط از قبیل برگزاری ویدئو کنفرانس صورت گیرد.

ماده ی ۷

پایان میانجی‌گری

۱- پس از شروع میانجی‌گری مطابق این قواعد، مرکز با احراز یکی از شرایط زیر پایان میانجی‌گری را کتبا به طرفین اعلام خواهد کرد:

الف) توافق طرفین بر حل و فصل اختلافات؛

ب) هرگاه یکی از طرفین پس از دریافت اطلاعیه مذکور در ماده ی (۲) ۶ از سوی مرکز، کتبا انصراف خود را از ادامه ی میانجی‌گری اعلام کند

پ) میانجی‌کتبا به طرفین و مرکز اعلام کند که اختلاف از طریق میانجی‌گری قابل حل و فصل نیست.

ت) اعلام کتبی مرکز به طرفین مبنی بر انقضای مهلت تعیین شده جهت حل اختلاف و عدم تمدید آن از سوی طرفین.

ث) عدم پرداخت هزینه های میانجی‌گری ظرف مدت هفت روز پس از انقضای مهلت تعیین شده جهت پرداخت هزینه های مذکور.

ج) اعلام کتبی مرکز مبنی بر عدم امکان نصب میانجی.

۲- میانجی‌به مرکز اعلام کند که بر مبنای میانجی‌گری، طرفین موافقتنامه ای مبنی بر حل و فصل اختلافات خود را امضا کرده اند و یا میانجی مطابق ماده (بند -ت) (۱) ۷ عمل کرده است و رونوشتی از این اطلاعیه را در اختیار مرکز دهد.

ماده ی ۸

رازداری

۱- قواعد رازداری حاکم بر میانجی‌گری به شرح زیر خواهد بود، مگر اینکه طرفین بر خلاف آن تراضی کنند و یا به موجب مقررات جاری یا قانون حاکم ممنوع اعلام شده باشد:

الف) جریان میانجی‌گری و محتوای آن محرمانه است. با این همه، در صورت لزوم، صرف اعلام زمان وقوع آن اعم از راجع به گذشته، حال و آینده باشد بلا اشکال است.

ب) حصول هرگونه توافق مبنی بر حل و فصل اختلافات بین طرفین محرمانه است مگر در صورتی که یکی از طرفین، حق افشای آنرا داشته باشد. با این همه، افشا باید تا حدی باشد که مقررات جاری یا قانون حاکم آن را مجاز اعلام کرده باشد و یا افشای آن به منظور اجرا و انجام نتیجه حاصل از میانجی‌گری، ضروری باشد.

ت) جلسات میانجی‌گری محرمانه است و تنها میانجی، طرفین، نمایندگان طرفین و نماینده ی مرکز حق حضور در جلسات را خواهند داشت.

ث) از جریان میانجی‌گری صورت جلسه ای تهیه و به امضای طرفین خواهد رسید. این صورت جلسات مشمول بند ۲ همین ماده خواهند بود.

۲- هیچ کدام از طرفین به هیچ عنوان حق ارائه و استناد به مدارک زیر را در محاکم قضایی، داوری و مراجع مشابه نخواهند داشت، مگر اینکه به موجب مقررات جاری و قانون حاکم ارائه آنها لازم باشد و یا طرفین بر خلاف آن تراضی کرده باشند:

الف) درخواست میانجی‌گری، مدارک، اسناد و مکاتبات طرفین و نیز دستورات، تصمیمات و مکاتبات میانجی‌که در جریان میانجی‌گری و یا به مناسبت میانجی‌گری ارائه شده است.

ب) نظرات و یا پیشنهادات طرفین و میانجی در مورد اختلاف و حل و فصل احتمالی آن.

پ) اظهارات و توضیحات و مکاتبات طرفین در جریان میانجی گری .

ت). هرگونه تمایل طرفین به قبول پیشنهاد حل و فصل اختلاف، در جریان میانجی گری.

تبصره : کلیه اسناد، مدارک، مکاتبات و اظهارات که در جریان میانجی گری استفاده می شود، محرمانه است. اسناد مذکور در سایر مراجع کان لم یکن، بی اعتبار و غیر قابل استناد است و انتقال و تسلیم آنها به طرف مقابل مشروط به رضایت صریح و کتبی ارائه دهنده اطلاعات مذکور است.

۳- رسیدگی باید بدون پیش داوری و با رعایت اصل برابری طرفین اختلاف انجام شود.

ماده ی ۹

هزینه و حق الزحمه

۱- مراجعه به مرکز داوری و استفاده از خدمات میانجی گری آن، موکول به پرداخت هزینه است. این هزینه ها مطابق جدول مربوط به نحوه ارائه ی خدمات میانجی گری و تعرفه آن در زمان درخواست میانجی گری، محاسبه و دریافت می شود.

۲- پس از وصول درخواست میانجی گری، دبیرخانه مرکز داوری با توجه به مبلغ و نوع خواسته، هزینه های میانجی گری را طبق تعرفه مندرج در جدول هزینه های میانجی گری تعیین و به طرفین ابلاغ می کند. متقاضی میانجی گری موظف است ظرف مهلت ۱۰ روز از تاریخ ابلاغ، مبلغی را که مرکز تعیین می کند، به عنوان پیش پرداخت هزینه ها به دبیرخانه مرکز بپردازد. این مبلغ بابت سهم متقاضی از هزینه های قطعی میانجی گری منظور و کسر خواهد شد. این پیش پرداخت غیر قابل استرداد است.

حق الزحمه میانجی در مواردی که خواسته مالی نیست یا تعیین ارزش خواسته ممکن نیست، حداقل ۵،۰۰۰،۰۰۰ ریال و حداکثر ۱۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال است چنانچه کمیت یا کیفیت کار اقتضای حق الزحمه کمتر یا بیشتری داشته باشد، دبیرکل مبلغ معقول و متعارفی را با توجه به اوضاع و احوال پرونده تعیین می کند.

۳- به درخواست میانجی گری که هزینه های آن پرداخت نشده باشد، ترتیب اثر داده نخواهد شد.

۴- مرکز می تواند هزینه های میانجی گری را با توجه به تغییر مبلغ و نوع خواسته در طول رسیدگی تعدیل کند. این تعدیل ممکن است متضمن افزایش و یا کاهش هزینه های میانجی گری باشد.

۵- در صورتی که طرفین بر توقف میانجی گری توافق کنند، ۳۰ درصد از هزینه های پرداخت شده به ایشان مسترد خواهد شد.

۶- پیش از پایان جریان میانجی گری، مرکز کل هزینه های نهایی را تعیین از طرف یا طرفین (حسب مورد) مطالبه و وصول خواهد کرد و در صورتیکه مبلغ اضافی دریافت شده باشد، به پرداخت کننده مسترد خواهد شد.

۷- دبیر کل می تواند هزینه های میانجی گری را تا ۲۵٪ تخفیف دهد و تخفیف بیش از آن موکول به موافقت هیئت مدیره مرکز است. معذک در صورتیکه یکی از طرفین میانجی گری از اعضای اتاق بازرگانی باشد، هزینه میانجی گری ۳۵٪ کمتر از ارقام جدول هزینه ها خواهد بود و غیر قابل تخفیف است.

۸- پرداخت مبالغ و هزینه ها به طور مساوی بر عهده ی طرفین است، مگر در صورتی که طرفین کتبا طور دیگری توافق کرده باشند. در صورتی که یکی از طرفین از پرداخت سهم هزینه های خود امتناع کند، طرف دیگر می تواند جهت جلوگیری از

توقف جریان میانجیگری، سهم طرف مقابل را پرداخت نماید و در غیر اینصورت میانجی‌گری تا زمان پرداخت هزینه‌ها متوقف می‌شود.

۹- در مورد سایر هزینه‌های میانجی‌گری از قبیل هزینه‌های وکیل، مشاور، کارشناس و هزینه سفر و غیره هر یک از طرفین شخصا مسئول پرداخت سهم هزینه‌های خود است.

ماده ۱۰

مقررات عمومی

۱- میانجی نمی‌تواند در هیچ یک از مراجع قضایی، داوری و یا مراجع مشابهی که اختلاف موضوع میانجی‌گری یا سایر دعاوی مرتبط با اختلاف طرفین که به میانجی‌گری ارجاع شده، شرکت و دخالت کرده و یا به عنوان قاضی، مشاور، داور، کارشناس، وکیل یا نماینده یکی از طرفین در رسیدگی‌های مرتبط به اختلاف طرفین حاضر شود یا اظهار نظر کند یا شهادت دهد، مگر اینکه طرفین کتبا به نحو دیگری توافق کرده باشند.

۲- میانجی نمی‌تواند به عنوان گواه در دعاوی موضوع میانجی‌گری یا در دعاوی مرتبط با اختلاف طرفین در هیچ یک از مراجع قضایی، داوری و مراجع مشابه حاضر شود مگر با توافق کتبی طرفین بر خلاف این مورد.

۳- میانجی، مرکز و کارکنان آن و نمایندگان آنها هیچ تعهد یا مسئولیتی در خصوص اقدامات و یا تصمیمات اتخاذ شده در جریان رسیدگی نخواهند داشت، مگر تاحدی که مقررات جاری و قانون تعیین نموده است.

۴- مسئولیت اعضاء هیأت مدیره مرکز، دبیرکل و کارکنان مرکز داوری و میانجی، از حیث اجرای مقررات این آیین و آیین نامه هزینه‌های میانجی‌گری، همان است که به موجب قوانین ذیربط مقرر شده و مسئولیت دیگری متوجه ایشان نخواهد بود.

۵- هیچ یک از کارکنان مرکز شامل کارکنان، اعضاء دیوان، اعضاء هیأت مدیره مرکز، دبیرکل و معاونین، دبیرخانه و میانجی را نمی‌توان مجبور به افشای موضوعات مربوط به میانجی‌گری نمود. همچنین نمی‌توان از هیچ یک از افراد فوق به عنوان گواه در رسیدگی قضایی یا داوری یا کارشناسی درباره اختلافات موضوع میانجی‌گری یا در دعاوی دیگری که مربوط به موضوع میانجی‌گری باشد، استفاده کرد.

۶- مواردی که در این قواعد یا در قانون صراحتاً حکمی برای آن پیش بینی نشده است، مرکز و میانجی موافق روح این قواعد و عرف و عادت بازرگانی عمل خواهند کرد.

ماده ۱۱

این آیین نامه در اجرای ماده ۶ (الف) قانون اساسنامه ی تاسیس مرکز داوری اتاق ایران مصوب بهمن ۱۳۸۰ پس از تایید هیات مدیره ی مرکز داوری، در تاریخ به تصویب هیات نمایندگان اتاق بازرگانی صنایع، معادن و کشاورزی ایران رسید.